

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

16.02.2026 - 22.02.2026

Poniedziałek, 16.02. Dzień powszedni.

6.30 Za + męża Pawła.

17.30 Za ++ Leona Haśnik, rodziców z obu str., siostrę Bronisławę, szwagra Jana.

Wtorek, 17.02. Dzień powszedni.

6.30

17.30 Za + Gertrudę Kucz w 1 r. śm.

Środa, 18.02. Popielec

6.30 Za ++ Bronisławę Chromy w 3 r. śm., męża Władysława
– od syna Ryszarda z rodziną.

8.00

16.00 Za + Otylię Rogalską w 30 dzień po śm.

17.30 Za ++ Stefana Brończyk w 13 r. śm., żonę Kazimierę, Edmunda Siwy,
z rodzin Brończyk i Sz wajdych.

Czwartek, 19.02. Dzień powszedni.

6.30

17.30 Za ++ Andrzeja, Edeltraudę i Feliksa Lis, Weronikę, Eryka i Emila Buzek,
Antoninę Plewa i z rodziny.

III Piątek, 20.02. Dzień powszedni.

6.30 Za ++ Czesława Pietreniuk w 5 r. śm., syna Bogusława.

15.00 Ku czci Miłosierdzia B. o zdr., opiekę i bł. B dla członków ADS i Czcieli Bożego
Miłosierdzia, oraz o życie wieczne dla ++ członków ADS i Czcieli Miłosierdzia
Bożego.

17.30 Za ++ rodziców Zofię i Franciszka Połec, siostrę Marię, braci Eugeniusza
i Edwarda, szwagra Tadeusza, bratowe Elfrydę i Helenę.

Sobota, 21.02. Dzień powszedni.

6.30

15.30 Do Op. B., z podz. za otrz. łaski, prośbą o zdr. i bł. B., w int. nowo ochrzczonych
dzieci: Aleksander Ignacy Kryta, ich rodziców, chrzestnych i bliskich, oraz rocznych
dzieci: ich rodziców, chrzestnych i bliskich.

17.30

22.02.2026 r. I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU. Niedziela Trzeźwości.

6.30 Do Op. B., z podz. za otrz. łaski, prośbą o zdr., opiekę i bł. B., w int.
całej Wspólnoty Parafialnej.

8.00

9.30

11.00 Do Op. B., z podz. za otrz. łaski, prośbą o zdr., opiekę i bł. B., w int.
Krystyny Wabno z ok. 80 r. ur.

Te Deum!

16.30

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

15.02.2026 r.

VI NIEDZIELA ZWYKŁA

1. **15.02.2026 r. VI NIEDZIELA ZWYKŁA** – Bóg zapłać za wszystkie ofiary złożone w dniu dzisiejszym, które przeznaczamy na parafialne inwestycje. Dziękujemy za ofiary składane na potrzeby naszej parafii, przekazywane kapłanom, do skarbonki i na parafialne konto. Rozpoczynamy Nabożeństwo 40 – to godzinne. Dzisiaj Adoracja między Mszami św. i od 12.00 do 16.00. O godz. 16.00 zapraszamy na Nabożeństwo Eucharystyczne. W Poniedziałek i Wtorek Adoracja od 7.00 do 17.30. Orientacyjny plan Adoracji jest w gablotkach i na filarach kościoła. Rozpoczynamy Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu, który zakończy się w I Niedzielę Wielkiego Postu – Niedzielę Trzeźwości. Zachęcamy do zachowania takiej postawy i dania świadectwa poprzez wpis do parafialnej Księgi Trzeźwości wyłożonej w Kaplicy Św. Barbary.
2. **ŚRODA, 18.02. POPIELEC** – Jest to dzień postu i wstrzemięźliwości. Wraz z całym Kościołem rozpoczynamy czas wielkopostnej pokuty. Msze św. z obrzędem posypania popiołem odprawimy o godz. 6.30; 8.00; 16.00 i 17.30. Kolekta będzie przeznaczona na dzieła miłosierdzia prowadzone przez Jąmużnika Biskupiego.
3. Wielki Post ma nas przygotować na przeżycie Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego, dlatego zachęcamy i zapraszamy do liczного udziału w Wielkopostnych Nabożeństwach: w Piątki o godz. 16.30 Droga Krzyżowa z zaleckami za zmarłych z naszych rodzin (zalecki, wypominki można składać w zakrystii); w Niedziele o 15.45 Gorzkie Żale z Kazaniem Pasyjnym. Tegorocznym Kaznodzieją Pasyjnym będzie Ks. Przemysław Nowak.
4. **Czwartek, 19.02.** – Wszystkie dzieci wraz z rodzicami zapraszamy na Mszę Świętą o godz. 17.30.
5. **III Piątek, 20.02.** – O 15.00 zapraszamy na Mszę św. w int. żyjących i zmarłych członków Apostolstwa Dobrej Śmierci i czcieli Bożego Miłosierdzia. Po Mszy św. będzie nabożeństwo ku czci Miłosierdzia Bożego i modlitwy Apostolstwa Dobrej Śmierci. O godz. 16.30 zapraszamy na Drogę Krzyżową z zaleckami za zmarłych z naszych rodzin. O 18.00 w kościele nauka przed Chrztem.
6. **Sobota, 21.02.** – O godz. 15.30 odprawimy Mszę św. podczas, której udzielimy sakramentu Chrztu św. i pobłogosławimy roczne dzieci. Od godz. 16.30 Adoracja Najświętszego Sakramentu i okazja do Spowiedzi Św.
7. **22.02.2026 r. I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU. Niedziela Trzeźwości.** – O godz. 15.45 zapraszamy na Gorzkie Żale z Kazaniem Pasyjnym. Kolekta będzie jąmużną postną.
8. Kaplica jest otwarta codziennie od 6.00 do 18.00, zachęcamy do prywatnej Adoracji Najświętszego Sakramentu.
9. Zachęcamy do lektury czasopism religijnych, które można kupić przy wyjściu z kościoła.
10. Wszystkim Parafianom, życzymy wszelkich łask, zdr., opieki i błog. B.

POPIELEC

Jeden z profesorów liturgii żartował, że jak się bada pierwsze wieki chrześcijaństwa, to dochodzi się wniosku, że „Rok liturgiczny to długi okres postu, od czasu do czasu przerywany świętem”. Oczywiście zdanie jest przesadzone, ale tylko trochę, co zobaczymy, poznając historię Środy Popielcowej. Nie sposób jednak tego zrobić, jeśli nie dotkniemy początków Wielkiego Postu w ogóle.

Początki Wielkiego Postu

O tym, że rok liturgiczny wraz ze swoim rozwojem coraz bardziej zaczynał być czasem postu i pokuty, świadczy szybko rozwijająca się praktyka Wielkiego Postu, jako czasu przygotowania do najważniejszego chrześcijańskiego święta. Początkowo obchodzona Niedziela Wielkanocna szybko została rozszerzona do obchodów całego Świętego Triduum Wielkiego Piątku, Soboty i Niedzieli – piątek i sobota były dniami ścisłej pokuty i postu. Na przełomie III i IV w. czas przygotowania do Niedzieli Zmartwychwstania wydłużono do 3 tygodni. W Rzymie Papież Leon Wielki wymienia trzy cele tego okresu: przygotowanie do przyjęcia łaski zbawienia; czas pokuty i przygotowania dla publicznych pokutników do przyjęcia pojednania w Wielki Czwartek; bezpośrednie przygotowanie dla katechumenów do przyjęcia chrztu w noc Wigilii Paschalnej.

Pokuta publiczna

Jak to się stało, że „Środa początku postu” została nazwana Środą Popielcową? Musimy cofnąć się do pokuty grzeszników w pierwszych wiekach. Zanim ukształtowała się forma spowiedzi indywidualnej z wyznaniem grzechów, musiało upłynąć sporo czasu. W pierwszych wiekach istniała tzw. pokuta kanoniczna, nazywana również pokutą publiczną. Polegała ona na tym, że za najcięższe grzechy, takie jak morderstwo z premedytacją, cudzołóstwo czy bałwochwalstwo, trzeba było odbyć publiczną karę, którą nakładał na penitenta biskup. W tym czasie penitent nie mógł przyjmować Komunii, w niektórych miejscach w ogóle nie mógł uczestniczyć w zgromadzeniu wiernych. W tradycji rzymskiej pojednanie takiego grzesznika z Kościołem miało miejsce w Wielki Czwartek, gdy w czasie specjalnej liturgii udzielano mu rozgrzeszenia. Taką publiczną pokutę można było odbyć tylko raz w życiu. Od VI w. formuła pokutna w Kościele zaczęła się zmieniać, aż do średniowiecza, kiedy ukształtowała się forma spowiedzi indywidualnej. Forma publicznej pokuty, mającej charakter celebracji liturgicznej, odgrywała coraz mniejszą rolę, ale trudno powiedzieć, kiedy ostatecznie zanikła. Jest prawdopodobne, że przez pewien czas za grzechy popełnione publicznie pokutowało się publicznie, zaś za popełnione „w ukryciu” otrzymywało się rozgrzeszenie w spowiedzi prywatnej.

Z prochu powstałeś...

Źródła z X–XI w. informują, jak wyglądały w tradycji rzymskiej celebracje publicznej pokuty. W Środę Popielcową penitenci przychodzili do kościoła, aby rozpocząć czas pokuty: ubrani w wór pokutny, z bosymi nogami i spuszczonej oczami na znak wstydu z powodu swoich grzechów. Biskup wysłuchiwał wyznania grzechów penitenta i nakładał odpowiednią pokutę. Następnie śpiewano psalmy pokutne i odmawiano modlitwy, prosząc Boga o odpuszczenie grzechów tym, którzy w tym czasie leżeli w pokorze na ziemi. Na głowę pokutnika biskup nakładał ręce, potem posypywał ją popiołem, mówiąc: „Pamiętaj, człowieku, prochem jesteś i w proch się obrócisz”. Kropił go błogosławioną wodą i nakładał włosienicę, mówiąc: „Nawróć swoje serce i upokórz duszę w popiele i włosienicy, bowiem sercem skruszonym i pokornym Bóg nie gardzi”. Ostatnim elementem celebracji było wygnanie penitentów z kościoła na czas odbycia publicznej pokuty, tak jak kiedyś Adam został wygnany z raju. Zachęcano ich przy tym, by wrócili w Wielki Czwartek, kiedy Kościół ich pojedna z Bogiem i wspólnotą, udzielając rozgrzeszenia.

Od „Środy początku” do Środy Popielcowej

W XI w. obrzęd, pierwotnie przeznaczony tylko dla publicznych grzeszników, w zmienionej formie zaczęto praktykować wobec wszystkich wiernych, którym posypywano głowy popiołem. Stało się tak z dwóch racji. Po pierwsze, pokuta publiczna w tym okresie prawie już zanikła na rzecz spowiedzi indywidualnej. Obrzęd włączenia penitentów w grono pokutników przestawał być praktykowany, chciano jednak zachować jego niektóre elementy: stąd pozostało w celebracji posypywanie głowy popiołem. Po drugie Wielki Post był czasem, kiedy mocno uświadamiano sobie własną grzeszność i konieczność pokuty. Właśnie to doświadczenie stawania przed Bogiem w prawdzie o własnym grzechu i błaganie Go o miłosierdzie było motywem, który prowadził ludzi w Środę Popielcową do Kościoła, aby skłoniwszy głowę, przyjąć na nią popiół. Popiół ten pochodził ze spalonych palm, błogosławionych rok wcześniej w Niedzielę Męki Pańskiej. W ten sposób ukazywano, że przebaczenie grzechów płynie z męki i śmierci. Papież Urban II w 1091 r., zalecił aby obrzęd posypywania głów popiołem wszystkim wiernym praktykować w Środę Popielcową w całym Kościele.



KRÓLUJ NAM CHRYSTE

TYGODNIK PARAFII CHRYSTUSA KRÓLA
W HOŁDUNOWIE

NR 7 (1635) 15.02.2026 rok

www.parafiaholdunow.opw.pl

15.02.2026

VI NIEDZIELA ZWYKŁA

Wymagania Nowego Przymierza

Mt 5, 20-22a. 27-28. 33-34a. 37

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Słyszeliście, że powiedziano przodkom: „Nie zabijaj”; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. Słyszeliście, że powiedziano: „Nie cudzołóż”. A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa. Słyszeliście również, że powiedziano przodkom: „Nie będziesz fałszywie przysięgał, lecz dotrzymasz Panu swej przysięgi”. A Ja wam powiadam: Wcale nie przysięgajcie. Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi».

